

Till:

Kammarrätten i Sundsvall
Box 714
851 21 Sundsvall

Inskickas till:

Förvaltningsrätten i Falun
Box 45
791 21 Falun
Epost: forvaltningsrattenifalun@dom.se

Överklagande

Förvaltningsrättens målnr: 2351-24
Förvaltningsrättens målnr: 2409-24

Falun, 25 juni 2024

Överklagande av beslut om avvisning i mål om trafikökande åtgärder i Faluns centrum

Naturskyddsföreningen i Falun (*föreningen*) överklagar Förvaltningsrätten i Faluns beslut den 14 juni 2024 i målen nr 2351-24 och 2409-24 om att avvisa föreningens talan på grund av bristande talerätt. Föreningen ansöker om prövningstillstånd hos Kammarrätten i Sundsvall.

Saken: Ett kommunalt beslut om trafikökande åtgärder som kan medföra överträdelse av miljö-kvalitetsnormer för utomhusluft i strid med gällande detaljplan; nu fråga om överklagandegrund och talerätt.

1. Yrkande

Föreningen yrkar att Kammarrätten i Sundsvall upphäver förvaltningsrättens avvisningsbeslut och återförvisar målet för prövning i sak enligt förvaltningslagen, inte kommunallagen.

Föreningen yrkar om prövningstillstånd.

2. Bakgrund

I september 2018 antog Faluns kommunfullmäktige en detaljplan¹ för utbyggnad av bostäder i Rödbokvarteret i Faluns centrala delar precis invid en mycket trafikerad huvudled genom stadens centrala delar, Korsnäsvägen och Gruvgatan. Huvudleden, som alltså är en del av detaljplanen ifråga, utmynnar i båda ändar i motorleden E16. Som kan förväntas av en sådan huvudled är trafikvolymerna betydande, eftersom den dels leder in vägtrafik till stadens centrum, dels

¹ Falu kommun, Detaljplanen för kvarteret Rödbro i Södra Centrum, se bilaga till föreningens kompletterade överklagande i målet.

fungerar som en genväg för den förbifartstrafik som vill undvika den längre omvägen runt stadens norra delar. En ökad framkomlighet genom en ökning av antalet filer till fyra filer medför att fler vägtrafikanter kommer att välja huvudleden och att ny, ökad trafik även leds vidare in i stadens närliggande delar.

Falun har sedan decennier problem med luftkvaliteten på grund av stora trafikmängder och naturgivna förutsättningarna som består i att staden är belägen i en trång dalgång som samlar luftföroreningar och motverkar luftomblandning (bilaga 1).

De stora trafikmängderna genererar hälsofarliga luftföroreningar, vilket föranlett kommunens stadsbyggnadskontor att genomföra noggranna modelleringar av om och hur nya bostäder skulle kunna byggas i kvarteret Rödbo – utan att miljö kvalitetsnormerna för kvävedioxider (NO₂) och partiklar (PM₁₀) i luftkvalitetsförordningen överskrids för de boende.² Som redovisas i planbeskrivningen genomfördes modelleringen 2012, vilken kompletterades med mätningar 2016 på de gator som gränsar till kvarteret Rödbo och senare med en validering av SMHI. Kommunen konstaterar att modelleringen ”visar att en knapp marginal finns för dygnsmedelvärdet NO₂”.³ Det är tydligt att detta var en synnerligen viktig faktor bakom utformningen av detaljplanen.

Enligt föreningens mening utformade kommunen huvudleden genom detaljplanen på ett sätt som skulle kunna hålla genomfartstrafiken på en nivå som klarade luftkvalitetsnormerna. Huvudledens utformning lades fast i detaljplanen och vann laga kraft.

Efterhand har debatt uppstått om framkomligheten för vägtrafikanter på den del av huvudleden som går genom detaljplanen. Kommunen beslutade i enlighet med detta den 14 maj 2024 om ”flödeshöjande åtgärder” på vägsträckan. Man ansåg att beslutet rörde sig om en mindre avvikelse från detaljplanen, trots att man tog beslut om fyra filer istället för omväxlande två och en fil i vardera riktningen. Därför beslutades åtgärderna utan detaljplaneändring.

Föreningen anser – som framgår av överklagandet – att åtgärderna kommer att generera betydligt mer trafik, större klimatpåverkan och mer buller. Förfarandet äventyrar dessutom allvarligt möjligheten att klara miljö kvalitetsnormerna i det detaljplanerade området, eftersom en fyrfilig huvudled i sig innebär större utsläpp, däck- och vägslitage vilket ökar belastningen av kvävedioxider och partiklar. Föreningen menar att åtgärden i sig uppenbart medför så stora ingrepp i detaljplanen att det inte kan anses röra sig om mindre avvikelser.

² Se 5 kap. miljöbalken och 8-10 §§ samt 18 § luftkvalitetsförordningen (2010:477).

³ Se Falu kommun, planbeskrivningen sidan 18. Se bilagan till föreningens kompletterade överklagande i målet.

Föreningen anser även att åtgärdernas effekt på buller och luftföroreningar strider mot detaljplanens syfte, bostadsbyggande. Detta eftersom en fyrfilig huvudled genom detaljplanen innebär ingrepp i just de delar av detaljplanens funktion att tillse att bostäderna i området skulle efterleva miljö kvalitetsnormerna för luft och bullergränser.

Det kan inte ha varit lagstiftarens intention att kommuner först ska kunna utforma detaljplanerna på ett visst sätt för att klara bullerkrav och miljö kvalitetsnormer, och senare medge att samma kommun ändrar i just de bärande delarna i utformningen – utan att följa den ordning för ändring av detaljplan som följer av plan- och bygglagen.

Förvaltningsrätten har mot föreningens intresse klassificerat överklagandet som en laglighetsprövning enligt kommunallagen istället för ett förvaltningsbesvär och på den grunden nekat talerätt. Därmed har föreningens möjlighet att åstadkomma en effektiv prövning av en i grunden allvarlig miljöfråga åsidosatts, i strid med den talerätt som framgår av senare tids praxis.

Sammanfattningsvis anser föreningen att det överklagade beslutet innebär så allvarliga materiella och processuella frågor att kammarrätten bör bifalla ansökan om prövningstillstånd.

3. Grunder

1. Förvaltningsrätten har felaktigt kategoriserat föreningens överklagande som en laglighetsprövning enligt kommunallagen, trots att det av föreningens komplettering måste anses ha framgått att detta avsåg ett överklagande enligt förvaltningslagen.

2. Förvaltningsrätten har felaktigt nekat föreningen rätt att överklaga, genom att åsidosätta senare tids praxis som utvidgat talerätten för miljöorganisationer i beslut som är ”tydligt relaterade till miljön” i enlighet med Århuskonventionen.

3. Förvaltningsrätten har bortsett från att frågan har en stark koppling även till EU:s miljörettsliga bestämmelser i form av miljö kvalitetsnormerna för utomhusluft, som regleras i EU:s luftkvalitetsdirektiv. Därmed aktualiseras även praxis om talerätt för miljöorganisationer i enlighet med EU:s principer om effektivitet och ändamålsenlighet m.m.

4. Föreningen anser att det finns starka skäl för kammarrätten att meddela prövningstillstånd eftersom (1) förvaltningsrätten dömt fel, (2) rättsläget behöver klargöras till vägledning för rättstillämpningen och (3) att det på grund av de potentiella hälso- och miljöeffekterna finns särskilda skäl att ta upp målet till prövning.

4. Utvecklade grunder

Nedan utvecklar föreningen grunderna för överklagandet och ansökan om prövningstillstånd (ordnat efter numreringen av grunderna ovan).

4.1 Fel överklagandegrund

Föreningen anser att förvaltningsrätten felaktigt kategoriserat föreningens överklagande som en laglighetsprövning enligt kommunallagen, trots att det av föreningens komplettering måste anses ha framgått att detta avsåg förvaltningsbesvär.

Distinktionen är viktig av två skäl; dels för att miljöorganisationer inte anses ha rätt att överklaga enligt kommunallagen (om inte organisationen har fast egendom i kommunen), dels då laglighetsprövningen enligt kommunallagen är begränsad på ett sätt som en normal prövning enligt förvaltningslagen inte är.

Det är riktigt att det inte framgår av kommunallagen att miljöorganisationer har överklaganderätt när det gäller kommunala beslut om trafikåtgärder. Föreningen vidhåller dock att man har talerätt i enlighet med flera prejudicerande avgöranden.

Som framgår av skriftväxlingen i akten, förelade förvaltningsrätten föreningen att inkomma med uppgifter som styrkte att föreningen hade rätt att överklaga enligt kommunallagen. Som framgår av det bifogade epostmeddelandet ([bilaga 2](#)) från föreningens ordförande, hänvisade föreningen till två avgöranden där Naturskyddsföreningens talan först avvisats av underinstanserna på grund av bristande stöd för talerätt i plan- och bygglagen, sedan medgivits talerätt av Högsta domstolen (*Bygglovet i Svartrå*) respektive Mark- och miljööverdomstolen (*Kristinebergs ekar*, mer om dessa avgöranden nedan). Av dessa avgöranden framgår tydligt att det inte var laglighetsprövning enligt kommunallagen som föreningen avsåg.

Föreningen gör gällande att dessa hänvisningar borde ha räckt för att förvaltningsrätten skulle ha tagit upp en prövning av föreningens talerätt utanför kommunallagens lydelse. Det bör i alla händelser anses ligga inom förvaltningsrättens utredningsplikt att ta reda på om klaganden kan ha talerätt på olika grunder.

4.2 Åsidosatt talerätt enligt svensk praxis om miljöorganisationers talerätt gentemot beslut som är ”tydligt relaterade till miljön”

Föreningen gör gällande att förvaltningsrätten felaktigt har nekat föreningen rätt att överklaga, genom att åsidosätta senare tids praxis som utvidgat talerätten för miljöorganisationer i beslut

som har en koppling till miljöfrågor eller miljölagstiftning i enlighet med artikel 9.2 och 9.3 i Århuskonventionen.

Det är ostridigt i målet att det finns en stark koppling till både miljöfrågor och miljölagstiftning i det överklagade beslutet. Som redogjorts för i bakgrundsbeskrivningen ovan, rör det sig om trafikhöjande åtgärder på en huvudled som går rakt igenom en tätbebyggd stad, vilket ofrånkomligen kommer att leda till mer vägtrafik och därmed också ökad miljöbelastning i form av avgasutsläpp, buller och partiklar från väg- och däckslitage. Detta har också en stark koppling till miljölagstiftningen, bland annat miljöbalkens regler om miljö kvalitetsnormer för utomhusluft.

Föreningen åberopar som stöd för sin ståndpunkt Högsta domstolens uttalanden i målet om *bygglovet i Svarträ* (NJA 2020 s. 190), där HD gav Naturskyddsföreningen rätt att överklaga kommunens beslut om bygglov, trots att lagstöd för detta vid denna tid saknades:

”Konventionsstaterna har enligt artikel 9.3 visserligen rätt att uppställa kriterier i nationell rätt som organisationer måste uppfylla för att de ska ha en rätt att överklaga, men det kan inte anses förenligt med grundtankarna bakom konventionen att närmast helt undanta miljöorganisationer från möjligheten att klaga på sådana beslut som omfattas av artikeln (jfr den vägledning till konventionen som har utgetts av Århuskonventionens sekretariat, s. 198). Det måste också anses stå klart att konventionsstaterna inte har getts frihet att själva avgöra vilka beslut som ska vara överklagbara.” (punkt 21)

”Det finns ingen tydlig avgränsning när det gäller de beslut som omfattas av klagorätten i artikel 9.3. I nyss nämnda vägledning till konventionen har uttalats att artikel 9.3 är tillämplig på ett mycket bredare spektrum av handlingar och försummelser än artikel 9.2. Den lagstiftning som avses är inte begränsad till lagstiftning rörande rätten till sådan information och sådant deltagande som konventionen garanterar eller till lagstiftning som enligt sin rubrik behandlar miljöfrågor. Det avgörande är i stället om den bestämmelse som är aktuell på något sätt är relaterad till miljön.” (punkt 22)

”Det förhållandet att det finns miljörättsliga bestämmelser som ska beaktas i ett bygglovsärende innebär emellertid inte att varje enskilt bygglovsbeslut omfattas av artikel 9.3. Tvärtom torde bygglovsärenden många gånger falla utanför. I den mån ett bygglovsbeslut aktualiserar hänsynstaganden som mer tydligt är relaterade till miljön och naturskyddet kan emellertid artikel 9.3 aktualiseras.” (punkt 27)

”Det nu anförda innebär att 42 § förvaltningslagen ska ges en tolkning som innebär att miljöorganisationer har klagorätt i fråga om bygglovsbeslut som aktualiserar hänsynstaganden som mer tydligt är relaterade till miljön och naturskyddet.” (punkt 29)

(Högsta domstolen, beslut den 11 mars 2020, mål nr Ö 6017-18 ”Bygglovet i Svarträ” NJA 2020 s. 190)

Föreningen anser att kommunens beslut om trafikhöjande åtgärder i Faluns centrum just ”aktualiserar hänsynstaganden som mer tydligt är relaterade till miljön”.

Ett annat viktigt mål, *Kristinebergs ekar*, rörde en detaljplan för avverkning av gamla ekar med rödlistade arter för att bygga kontorshus i Stockholm. Detta kunde inte överklagas enligt lydelsen i plan- och bygglagen, men Mark- och miljööverdomstolen öppnade ändå för överklaganden eftersom målet rörde frågor som var ”relaterade till miljön”. HD gav inte prövningstillstånd utan MÖD:s dom stod fast:

”Kommunen har invänt att föreningen inte har klagorätt enligt 13 kap. 12 § PBL eftersom planområdet inte tas i anspråk för ett köpcentrum eller något annat projekt för sammanhållen bebyggelse enligt 4 kap. 34 § andra stycket 2 PBL.” (...) Detaljplanen avser i huvudsak att möjliggöra uppförandet av kontorsbyggnader. De lokaler för centrumändamål som ska finnas i byggnadernas bottenvåningar är av begränsad omfattning och kan inte anses innebära att planområdet tas i anspråk för köpcentrum i den mening som redogjorts för ovan. Eftersom planområdet ligger i Stockholms innerstad, som redan är ianspråktaget för sammanhållen bebyggelse, kan uppförandet av kontorsbyggnader inte heller anses innebära att området tas i anspråk för ”något annat projekt för sammanhållen bebyggelse”. Föreningen kan därmed inte grunda någon klagorätt på bestämmelserna i 13 kap. 12 § och 4 kap. 34 § andra stycket 2 PBL. ”

”I detta mål har föreningen gjort gällande bl.a. att detaljplanen medför påverkan på livsmiljön och spridningsvägarna för eklevande arter och att en mer omfattande naturvärdesinventering behöver göras. I målet aktualiseras således frågor som är direkt relaterade till miljön och innefattar en bedömning av åtgärdens påverkan på miljön. I enlighet med det ovan sagda har föreningen därför klagorätt avseende nämndens beslut att anta detaljplanen.”

(Mark- och miljööverdomstolen, dom den 8 maj 2019, i mål nr P4498-18 om *Kristinebergs ekar*)

Föreningen anser att domstolens uttalanden i domen om *Kristinebergs ekar* är relevanta också på det viset att den rör miljöaspekterna av en detaljplan. I det nu aktuella målet rör det sig om inskränkningar av en detaljplans funktioner för att skydda de som avses bo i området från buller och luftföroreningar. Målen är därmed närliggande i sin koppling till miljöskydd.

4.3 Talerätt i beslut som aktualiserar EU:s miljörettsliga principer

Föreningen gör vidare gällande att förvaltningsrätten har bortsett från att frågan har en stark koppling även till EU:s miljörettsliga bestämmelser i form av miljö kvalitetsnormerna för utomhusluft, som regleras i EU:s luftkvalitetsdirektiv. Därmed aktualiseras även EU:s principer om effektivitet och ändamålsenlighet m.m. som i praxis öppnat för miljöorganisationers rätt att överklaga.

Detta framgår av en rad prejudicerande avgöranden de senare åren i svenska domstolar, som utvidgade miljöorganisationers talerätt när det gällde mål som hade kopplingar till EU:s miljöretts, vilket var en följd av EU-domstolens synnerligen tydliga instruktioner till nationella domstolar i rättsfallet *Den slovakiska brunbjörnen* (C-240/09)

”Artikel 9.3 i Århuskonventionen har inte direkt effekt enligt unionsrätten. Det ankommer emellertid på den nationella domstolen att i den utsträckning det är möjligt tolka den processuella rätten, avseende de villkor som ska vara uppfyllda för att få till stånd en prövning av domstol eller i administrativ ordning, så att den står i överensstämmelse med såväl målen i artikel 9.3 i Århuskonventionen som målet att säkerställa ett effektivt domstolsskydd av rättigheterna enligt unionsrätten, så att en miljöskyddsförening, såsom Zoskupenie, ges möjlighet att väcka talan vid domstol mot ett beslut fattat efter ett administrativt förfarande som kan strida mot unionens miljölagstiftning.”

(C-240/09, punkt 52)

Svenska domstolar har i enlighet med EU-domstolens uttalanden i *Den slovakiska brunbjörnen* konsekvent tillerkänt miljöorganisationer talerätt i mål där det i olika kommunala beslut funnits kopplingar till EU:s miljölagstiftning, som i målet om *Rullbanan i Varberg*.

”Miljö- och räddningsnämnden har beslutat godta anmälan om bl.a. asfaltering på Varbergs flygplats och föreskrivit ett antal försiktighetsåtgärder för den verksamhet som Varbergs kommun anmält. Ett sådant beslut utgör, enligt Mark- och miljööverdomstolens mening, tveklöst ett beslut som omfattas av artikel 9.3 i konventionen. Det ska alltså enligt konventionen finnas möjlighet att få till stånd en prövning av beslutets förenlighet med svensk miljölagstiftning.”

”Ärenden av den karaktär som det är fråga om i detta mål är att betrakta som tillsynsärenden. Miljö- och räddningsnämndens beslut har dock en nära koppling till beslut om tillstånd, som nämns i 16 kap. 13 § miljöbalken. Föreningen har gjort gällande att den anmälda verksamheten kräver tillstånd enligt bestämmelserna om Natura 2000 eftersom verksamheten berör ett område som är skyddat enligt bestämmelser i art- och habitatdirektivet.”

”Domstolen har ett eget ansvar för att, i den utsträckning det är möjligt, se till att Sveriges unionsrättsliga förpliktelser uppfylls. Mark- och miljööverdomstolen finner därför att 16 kap. 13 § miljöbalken måste tolkas med detta som utgångspunkt.”

(Mark- och miljööverdomstolen, dom den 15 november 2012 i mål M 3163-12 om *Rullbanan i Varberg*)

I ovanstående mål rörde det sig om ett kommunalt beslut som det – liksom i beslutet om de trafikhöjande åtgärderna i Falun – inte omfattades av någon lagstadgad talerätt för miljöorganisationer.

Även Högsta förvaltningsdomstolen har med hänvisning till EU-rätten givit möjlighet för miljöorganisationer i fråga om beslut enligt lagar som tidigare helt saknade bestämmelser om överklaganden av miljöorganisationer, som är fallet med kommunallagen:

”Den processuella rätten borde i den utsträckning det är möjligt tolkas så att en sådan miljöskyddsförening som var aktuell i målet ges möjlighet att väcka talan vid domstol mot ett beslut som kan strida mot unionens miljölagstiftning. (...) För att säkerställa tillgång till effektiva rättsmedel för allmänheten i enlighet med Århuskonventionens krav bör mot den

angivna bakgrunden besluten anses angå Svenska Naturskyddsföreningen i den mening som avses i 22 § förvaltningslagen. Föreningen har således haft rätt att överklaga beslutet.”

(HFD 2014 ref 8, Högsta förvaltningsdomstolens dom den 14 februari 2014 i mål nr 5962-12, *Ånok*)

I ett fall har Högsta förvaltningsdomstolen till och med medgivit miljöorganisationer rätt att överklaga trots ett uttalat överklagandeförbud i lagstiftningen, med hänvisning till den *Slovakiska brunbjörnen* och att det rörde sig om unionsrättsliga miljöregler:

”EU-domstolens nyss nämnda avgöranden måste enligt Högsta förvaltningsdomstolens mening förstås så, att miljöorganisationer kan göra gällande rättigheter baserade på livsmiljödirektivet. Även i svensk rätt är det en bärande tanke bakom miljöorganisationers talerätt att de ska företräda allmänna intressen (se t.ex. prop. 2009/10:184 s. 66).

Av rättsfallen framgår vidare att unionsrätten kräver ett effektivt domstolsskydd av sådana rättigheter. Det står också klart att, för att livsmiljödirektivet ska ges en ändamålsenlig verkan, det fordras att enskilda kan åberopa detta inför domstol och att de nationella domstolarna kan pröva om nationell rätt håller sig inom de gränser för skönsmässig bedömning som anges i bl.a. artikel 16 i direktivet.

Av vad som nu sagts kan slutsatsen dras att unionsrätten fordrar att frågan om huruvida de klara och ovillkorligt formulerade förpliktelserna i livsmiljödirektivet har uppfyllts på nationell nivå måste kunna prövas i domstol.”

”EU-domstolen konstaterade att det åligger varje medlemsstat att ”i sin interna rättsordning fastställa de processuella regler som gäller för den talan som syftar till att säkerställa skyddet för enskildas rättigheter enligt unionsrätten, i förevarande fall livsmiljödirektivet” (punkt 47). Domstolen erinrade vidare om att sådana processuella regler varken får vara mindre förmånliga än dem som avser en liknande talan som grundar sig på nationell rätt (likvärdighetsprincipen) eller göra det i praktiken omöjligt eller orimligt svårt att utöva rättigheter som följer av unionsrätten (effektivitetsprincipen)” (punkt 48).

”Överklagandeförbudet i 58 § 1 jaktförordningen står därmed enligt Högsta förvaltningsdomstolens mening i strid med unionsrätten såvitt gäller beslut om jakt efter en art som skyddas av livsmiljödirektivet. Förbudet skulle således inte ha beaktats av kammarrätten när den tog ställning till överklagandet av förvaltningsrättens beslut.”

(Högsta förvaltningsdomstolen, beslut i mål om licensjakt efter varg den 18 december 2015 i Mål nr 312-15)

Sammanfattningsvis anför föreningen att det finns starka grunder i praxis för att föreningen ska tillerkännas rätt att överklaga Falu kommuns beslut, eftersom det är tydligt relaterat till miljön och EU:s miljörättsliga regler.

4.4 Flera skäl för prövningstillstånd föreligger

Föreningen anser att det finns flera starka skäl för kammarrätten att meddela prövningstillstånd, framförallt eftersom det överklagade beslutet enligt föreningens mening är fattat på felaktig prövningsgrund och att förvaltningsrätten bortsett från den rikhaltiga praxis som redogjorts för ovan.

Föreningen vill särskilt fästa kammarrättens uppmärksamhet på att miljöorganisationer anses ha en funktion att bevaka och bidra till efterlevnaden av miljöregelverk som är viktiga för medborgarnas hälsa och miljön i stort. I detta är talerätten en viktig del.

Föreningen vill också anföra att det behöver klargöras om miljöorganisationer ska ha rätt att överklaga sådana kommunala beslut som är aktuella i målet, när det är tydligt att beslutsfattarna avser att kringgå väl utredda detaljplanebestämmelser som bidragit till att det varit möjligt att bygga bostäder trots höga buller- och föroreningsnivåer. Det är en viktig sak för vägledningen av rättstillämpningen att fastställa.

Slutligen hänvisar föreningen till att det på grund av de potentiella hälso- och miljöeffekterna finns särskilda skäl att ta upp målet till prövning. Föreningen anser att de överklagade åtgärderna kommer att bidra till en förvärrad luftföroreningssituation för boende i närområdet och kraftigt motverka en utveckling mot en klimatanpassad och hälsosam stad.

Dag som ovan,

För Naturskyddsföreningen i Falun

Christine Riedwyl (ordförande)

Anders Gottberg (medlem)

Adress

Naturskyddsföreningen i Falun
Org. Nr. 883201-8066
c/o Studieförbundet
Magasinsgatan 27
791 70 Falun
christine.riedwyl.g@gmail.com
Tel: 070 295 51 60

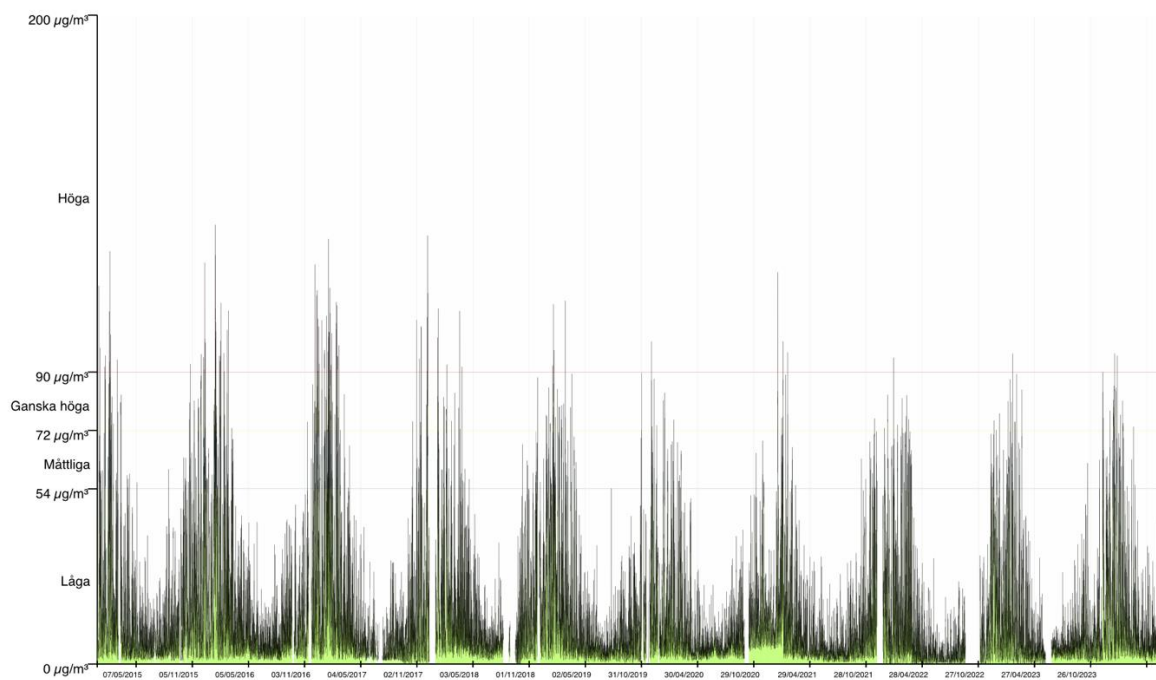
Blindgatan 57 c
791 72 Falun
e-post: andersgottberg@gmail.com
Tel: 073 818 17 46

Bilagor:

1. Utveckling av mätvärden för kvävedioxid (NO₂) för Faluns stadskärna.
2. Komplettering avseende talerätt till förvaltningsrätten per mail 13 juni 2024.

Kvävedioxid, Timvärden
Graftyp: Fyllid tidsserie
01/01/2015 00 - 24/06/2024 00

BILAGA 1

Falu tätort, Svensk normalt, NO₂ (µg/m³)
m=10.4 s=13.17 min=-2.87 max=135.4 n=74626

Källa: Falu kommun, Tidigare luftkvalitet: www.falun.se/bygga-bo-miljo/buller-luft-och-boendemiljo/luften-i-falun/tidigare-luftkvalitet.html

BILAGA 2

-----Forwarded message -----

Från: Christine Riedwyl Gottberg <christine.riedwyl.g@gmail.com>

Date: tors 13 juni 2024 kl 09:49

Subject: ang. mål 2351-24

To: <erica.rustad@dom.se>

Cc: Anders Gottberg <

andersgottberg@gmail.com>

Hej Erica

Jag vänder mig till dig i min roll som ordförande i Naturskyddsföreningen i Falun. Vi har tagit hjälp av en av våra jurister på vårt rikskansli, som hävdar att Naturskyddsföreningen ska ha talerätt med hänvisning till Århuskonventionen och EU:s principer om effektivitet och ändamålsenlighet. Enligt denna praxis är det avgörande om besluten är "tydligt relaterade till miljön", vilket är fallet i vårt överklagande.

Vår jurist hänvisar till följande två domar:

1) "Bygglövsbeslutet aktualiserar mot denna bakgrund hänsynstaganden som mer tydligt är relaterade till miljön och naturskyddet. Naturskydds föreningen har därför klagorätt med stöd av 13 kap. 8 § plan- och bygglagen och 42 § förvaltningslagen (punkt 32). (Högsta domstolen, beslut den 11 mars 2020, mål nr Ö 6017-18 "Bygglövet i Svarträ" NJA 2020 s. 190)

2) "I målet aktualiseras således frågor som är direkt relaterade till miljön och innefattar en bedömning av åtgärdens påverkan på miljön. I enlighet med det ovan sagda har föreningen därför klagorätt avseende nämndens beslut att anta detaljplanen." (Mark- och miljööverdomstolen, detaljplanen i Kristineberg, dom den 8 maj 2019, i mål nr P4498-18)

Jag hoppas att denna information undanröjer tvivel om vår talerätt.

Mvh

Christine

Christine Riedwyl
Ordförande i Naturskyddsföreningen i Falun
[070 29 55 160](tel:0702955160)